

[Stegger Nielsen.]

Undersøger vi da, hvad der kan have bevirket denne ændrede Stilling, maa jeg give den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Ellinger) fuldstændig Ret i hans Betragtning. Medens der ikke er sket nogen som helst Forandring for Assistentklassernes Vedkommende med Hensyn til Avancement, og Lovforslaget saaledes er lige paarkrævet — den ærede Ordfører for det radikale Parti sagde ogsaa, at Partiets Opfattelse i og for sig endnu i Dag var den samme —, er der sket dette, at vi har faaet en ny Regering, hvori der sidder 3 Radikale, saaledes at det radikale Parti har faaet Medansvaret. Det ser ud, som om det radikale Parti i det Øjeblik, det har taget Medansvaret for Regeringens Førelse og stillet sig bag Regeringen, er tilbøjeligt til og allerede har givet Udtryk for, at det bøjer af fra de Standpunkter, det indtil for kort Tid siden har indtaget, og som dets Medlemmer saavel i dette høje Ting som i det andet høje Ting sagligt har givet udmærket Motivering for. Det er underligt, thi vi, der var Folketingskandidater, hørte for ganske nylig gennem Partiets Agitation, at dets Opgave skulde være at præge den kommende Tids Politik. Det forekommer os, at det er en underlig Maade at præge den paa: saa snart man har faaet Medansvaret for Regeringen, som man har det nu, sætter man sit Præg paa den derved, at man bøjer af fra en Gang indtagne Standpunkter og bøjer sig ind under den stærkeres Villie. Det er noget ganske andet end Selvstændighed, det er Underkastelse, og det har ikke noget at gøre med en saglig Tagen Stilling til dette Lovforslag, som Partiet hidtil har sagt var fuldt paarkrævet og har givet sin Støtte. Det vilde have været rigtigere, mere konsekvent, om Partiet fremdeles havde indtaget denne Stilling.

Ellinger: Jeg har ikke meget at føje til, hvad jeg udtalte før, men jeg vil blot bemærke, at baade mine rent menneskelige Følelser og særlig mine personlig venskabelige Følelser overfor det ærede 1ste Medlem for 4. Kreds (Veistrup) gør, at jeg har den største Medfølelse med ham. Det er dog saa, at de Radikale anstændigvis ikke nu kan undlade at stemme for det Forslag, som de sammen med os andre gik i Ilden for for 6 Uger siden. Vi vidste alle, hvilket ogsaa blev udtrykkeligt nævnt fra radikal Side den Gang, at der skal finde en Revision af Lønningsloven Sted i den kommende Samling, og en saadan Lovrevision foregaar ikke, uden at der maa grundige

Overvejelser til i Forvejen, Overvejelser, under hvilke ikke alene Lønsatserne, men alle de Forhold, som Lønningsloven omfatter, gøres til Genstand for Betragtning. Men endskønt man vidste dette, afviste de Radikales Ordfører, min ærede Ven, det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds, pure de Indvendinger, som blev fremført fra socialdemokratisk Side. Det er blevet kundgjort af radikale Medlemmer af det nuværende Ministerium, at det ikke er socialdemokratisk Politik, der nu skal føres; men radikal Politik, at det er de Radikales Standpunkter, som Socialdemokraterne maa bøje sig for. Men ved første Behandling var vi alle, baade Konservative og Venstre og de Radikale, ganske enige, saa hvis ikke det var saa, at den radikale Ordfører talte sidst, men han havde talt først, vilde vi have kunnet nøjes med at sige: vi slutter os fuldstændig til det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds og har ikke mere at bemærke, og saa synes jeg oprigtig talt, det er meget uheldigt og lidt demoraliserende, at man i et saadant Spørgsmaal ikke vil staa ved det Ord, man gav dem, Loven drejer sig om, for 6 Uger siden. Det er meget uheldigt, for det falder ikke alene tilbage paa de Radikale selv, men det falder tilbage paa Politikerne i al Almindelighed, og det er meget kedeligt.

Jeg henstiller til alle de tre Partier, som sluttede sig til Forslaget ved første Behandling, ogsaa at give det Tilslutning her ved tredje Behandling.

Veistrup: Det ærede Medlem bemærkede, at hvis han ved første Behandling havde skullet tale efter mig, vilde han sikkert have kunnet nøjes med at staa op og erklære sin Tilslutning til mig. Jeg foreslaar da det ærede Medlem, at man forandrer Rækkefølgen, saaledes at jeg en Gang imellem faar Lov til at tale før det ærede Medlem, for det vilde jo lette det ret betydeligt, hvis han efterhaanden kunde komme i Vane med, at naar jeg havde sagt noget, stod han op og erklærede sig enig med mig. Jeg henstiller, om der ikke kunde foretages en Ændring i Forretningsordenen, saaledes at dette blev muligt. Men naar det ærede Medlem mente, at vi havde svigtet vort Ord overfor disse Mennesker, ved jeg egentlig ikke, med hvilken Begrundelse det ærede Medlem siger det. Der er ikke Tale om nogen Svigten, hverken i Ord eller Handling, for saa vidt. Det, der er Tale om her, er et rent og skært Hensigtsmæssigheds-spørgsmaal og ikke noget som helst andet. Hvad det drejer sig om, er, om det er rigtigt at gennemføre denne Foranstaltning nu, naar